

la tribuna

Si vostès sí que volen escoltar-nos...

No sabem si els nostres veïns geogràfics tenen la mateixa sensació, però a casa nostra hi ha situacions en les quals hom podria arribar a pensar que la tasca de les minories és ingratement inútil

ROSSEND ARENY I JOSEP ROIG

Consellers socialdemòcrates al comú de Sant Julià de Lòria

Quina diferència hi ha entre fer política des del sí d'un partit i fer-la des de la minoria d'una corporació comunal? Doncs no gaire, la veritat. Així és com ho veiem, a dia d'avui. És cert, però, que bona part de la culpa la té el nostre sistema electoral, que permet injustament que 693 lauredians –el 35% de les persones que van exercir el seu dret de vot les darreres eleccions comunals a la parròquia– només tinguin dret a dos representants comunals, el 16% dels membres electes que formem part del consell de comú. Estem en una democràcia, sí, però no representativa. Si més no, en l'àmbit comunal.

No sabem si els nostres veïns geogràfics tenen la mateixa sensació, però a casa nostra hi ha situacions en les quals hom podria arribar a pensar que la tasca de les minories és ingratement inútil.

Dubtàvem sobre si escriure un article opinant sobre el rol de les minories als nostres comuns, però la nostra darrera vivència com a membres d'una minoria –la social-

ESTEM EN UNA
DEMOCRÀCIA, SÍ, PERÒ NO
REPRESENTATIVA. SI MÉS NO,
EN L'ÀMBIT COMUNAL

demòcrata al comú de Sant Julià de Lòria– fan que ens decanem per compartir amb els lectors com la desproporció en el mal tracte per part dels màxims mandataris lauredians és directament proporcional al desequilibri en el sistema de repartiment de consellers de la nostra Llei electoral.

Dimarts 17 de juliol passat, durant la celebració d'una sessió ordinària del consell del comú, els consellers de la minoria ens trobàvem defensant el dret dels treballadors de la corporació a decidir si volien que les seves hores extraordinàries fossin compensades amb temps o amb diners. Des de la majoria se'ns va respondre que la política d'austeritat econòmica impedia que les hores extraordinàries es poguessin compensar amb diners, a la qual

cosa vam replicar que aquesta política d'austeritat no era l'aplicada per la Sra. cònsol major en la seva pretensió d'apujar-se el sou.

Al·ludir en el nostre argument a aquests fets certs per demostrar que la majoria comunal aplica un doble tracte a l'hora de posar en marxa les seves polítiques d'austeritat econòmica, ens va costar haver de suportar que els màxims mandataris de la parròquia vulneressin la nostra llibertat d'expressió legítima, en ser-nos denegat el torn de paraula.

Sortim d'aquella sessió amb una profunda sensació de tristesa, pel tracte tan desproporcionat com injust que ens han dispensat des de la taula dels cònsols, però amb la consciència d'haver estat a l'alçada de les circumstàncies.

Gairebé dos mesos més tard, en la darrera sessió del consell de comú del 4 d'octubre, observem que la transcripció de l'acta de la sessió anterior no s'ajusta a la realitat del que va passar el 17 de juliol. En aquest sentit, constatem que s'han

OBSERVEM QUE LA
TRANSCRIPCIÓ DE L'ACTA DE
LA SESSIÓ NO S'AJUSTA A LA
REALITAT DEL QUE VA PASSAR

obviat, entre d'altres elements que considerem importants, les ocasions en les quals se'ns denega el torn de paraula als consellers de la minoria. Intervenim per demanar a

la Sra. cònsol que no s'aprovi l'acta fins que es revisi la seva transcripció i s'incloguin els elements que hi manquen. No demanem res d'extraordinari; tan sols que es repari l'error. Confiam que així es farà. Res no fa sospitar el contrari...

La resposta de la Sra. cònsol ens sembla llavors totalment inversemblant. Segons el seu parer, caldria haver notificat els "oblits" abans de la sessió plenària perquè aquests constessin en l'acta. Defecte de forma que, amb el reglament de funcionament dels comuns a la mà, la

TENIM EL CONVENCIMENT
QUE NO TOTA LA MAJORIA
ESTÀ D'ACORD AMB AQUESTA
MANERA DE FER LES COSES

Sra. cònsol es treu de la màniga per esborrar el que va passar durant la sessió del dia 17. Com diuen els francesos, *ni vu ni connu*. Aquí no ha passat res. La majoria aprova l'acta tal com està, sense fer-hi constar les vegades en les quals se'ns denega el torn de paraula i es vulnera la nostra llibertat d'expressió.

Tenim el convenciment que no tots els consellers de la majoria estan d'acord amb aquesta manera de fer les coses. Mostra d'això és que la Sra. cònsol va haver de demanar de forma rotunda, almenys en dues ocasions, que els seus consellers aprovessin aquella acta mutilada deliberadament. Alguns ho van fer sense gaires cares de convicció.

Som conscients que el debat polític, amb la seva confrontació d'arguments i d'opinions, ha de ser enèrgic, vital, sincer, i ha de deixar marge per al consens, que en ocasions hi és. Però, amb el cor a la mà, creiem que és francament difícil arribar a aquests consensos quan es pateix la injustícia de les decisions de la majoria, o de la majoria de la majoria.

Si els abusos de poder, els atemptats a la llibertat d'expressió i la pèrdua de les bones maneres polítiques no poden constar degudament en les actes, almenys, que constin en les hemeroteques.